

Kúria

ítélete

Az ügy száma: Bfv.III.1.367/2020/7.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Molnár Ferencné dr., a tanács elnöke

Dr. Varga Eszter, előadó bíró

Dr. Márki Zoltán, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2021. május 14.

Az ügy tárgya: rablás büntette és más bűncselekmény

Terhelt: I. rendű

Első fok: Ózdi Járásbíróság, 11.B.70/2018/36., ítélet, tárgyalás,

2018. október 15.

Másodfok: Miskolci Törvényszék, 7.Bf.805/2018/13., ítélet, nyilvános ülés,

2019. február 13.

Az indítvány előterjesztője: az I. rendű terhelt

Az indítvány iránya: az I. rendű terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a rablás büntette és más bűncselekmény miatt I. rendű terhelt és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben az I. rendű terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva az Ózdi Járásbíróság 11.B.70/2018/36. számú, illetőleg a Miskolci Törvényszék 7.Bf.805/2018/13. számú ítéletét az I. rendű terhelt tekintetében megváltoztatja:

az I. rendű terheltet a társtettesként elkövetett készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétsége miatt emelt vád alól [Btk. 393. § (1) bekezdés a) pont] felmenti, a halmazati büntetésül kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozza meg.

A szabadságvesztésbe a jogerősen kiszabott és a másodfokú ítélet jogerőre emelkedése óta a mai napig végrehajtott szabadságvesztést beszámítja.

Egyebekben a megtámadott határozatot az I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

[1] Az Ózdi Járásbíróság a 2018. október 15. napján kihirdetett 11.B.70/2018/36. számú ítéletével az I. rendű terheltet bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett rablás büntetettében [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont I. fordulat, (3) bekezdés g) pont], társtettesként elkövetett

okirattal visszaélés vétségében [Btk. 346. § (1) bekezdés c) pont I. fordulat] és társtettesként elkövetett készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségében [Btk. 393. § (1) bekezdés a) pont]. Ezért az I. rendű terheltet mint visszaesőt halmazati büntetésül 8 év szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani és megállapította, hogy abból az I. rendű terhelt a büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra. A szabadságvesztésbe beszámítani rendelte az I. rendű terhelt által előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett a korábbi felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költségről.

[2] Védelmi fellebbezés alapján eljárva a Miskolci Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2019. február 13. napján kihirdetett 7.Bf.805/2018/13. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet akként változtatta meg, hogy az I. rendű terhelt által társtettesként elkövetett rablás büntetett a Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont I. fordulata szerint minősítette. Az I. rendű terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés mértékét 6 évre enyhítette. Pontosította a bűnügyi költség összegét. Egyebekben az elsőfokú ítéletet az I. rendű terhelt tekintetében helybenhagyta.

II.

[3] A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen az I. rendű terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt.

[4] Indokai szerint a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével, törvénysértően minősítette rablásként a bűncselekményt, ami álláspontja szerint helyesen kifosztásként vagy lopásként minősül.

[5] Kifejtette, hogy lopási szándékkal indult el otthonról, hogy élelmet tudjon adni a gyermekeinek. A sértettet ő nem rántotta el, hanem szerencsétlen módon véletlenül elcsúszott, ezért került a földre.

[6] Álláspontja szerint a cselekményét tévesen minősítette a bíróság rablás büntettként, mivel ő nem alkalmazott erőszakot a sértettel szemben, csak a táskáját ragadta meg, mely elegendő volt ahhoz, hogy a vékonyabb testalkatú sértett a földre kerüljön.

[7] Az indítványozó sérelmezte azt is, hogy annak ellenére, hogy a szándéka nem terjedt ki az okirattal visszaélésre és a készpénzhelyettesítő-fizetési eszközzel visszaélésre – az iratokat rögtön eldobta –, mégis bűnösnek mondta ki őt a bíróság ezen bűncselekményekben is.

[8] Álláspontja szerint a korábbi felfüggesztett szabadságvesztés büntetés végrehajthatósága elévült, így a bíróság nem rendelhette volna el annak végrehajtását.

[9] Mindezek alapján az I. rendű terhelt a jogerős ítélet megváltoztatását indítványozta akként, hogy a Kúria a bűnösségét rablás helyett elsődlegesen lopás vétségében, másodlagosan kifosztás büntetében állapítsa meg, valamint az okirattal visszaélés, és a készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségének vádja alól mentse fel, a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását mellőzze, és a kiszabott szabadságvesztés tartamát lényegesen enyhítse.

[10] A Legfőbb Ügyészség BF.32/2021/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaposnak tartotta.

[11] Az ügyész kifejtette, hogy a Be. 650. § (1) bekezdés c) pontja értelmében nincs helye felülvizsgálatnak, ha a törvénysértés egyszerűsített felülvizsgálati eljárás lefolytatása útján orvosolható. A Be. 671. § 3. pontja szerint egyszerűsített felülvizsgálati eljárás lefolytatásának van helye a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtása elrendelésének hatályon kívül helyezéséről. Ezért a felfüggesztett szabadságvesztés utólagos végrehajtása elrendelésének vitatása, még annak valósága esetén sem képezheti felülvizsgálat tárgyát, így az törvényben kizárt.

[12] Álláspontja szerint az indítványnak a bíróságok bizonyítékokat értékelő tevékenységét, ezen keresztül a cselekmény jogi minősítésének helyességét vitató része felülvizsgálat tárgya nem lehet, az indítvány ezen részében is törvényben kizárt.

[13] Hivatkozott arra, hogy az I. rendű terhelt a sértett értékkel bíró dolgainak megszerzése érdekében, az azokat tartalmazó táskára, szatyorra kifejtett fizikai támadása a sértett személyére is áttevődött, nála nyolc napon belül gyógyuló sérülés is keletkezett. Ez a sértettel szembeni fizikai támadás lenyűgöző erejű volt, ezáltal a rablás törvényi tényállása szerinti erőszak megállapítására alkalmas. Mindezek alapján az I. rendű terhelt terhére rótt erőszakos vagyon elleni bűncselekmény rabláskénti minősítése törvényes.

[14] Kifejtette, hogy az I. rendű terhelt és társa a sértett táskájának erőszakkal történő elvételével egyidejűleg az abban lévő, és az ítéleti tényállás szerinti közokiratokat is elvette, ezáltal a Btk. 346. § (1) bekezdés c) pont I. fordulata szerinti közokirattal visszaélés vétségének társtettesei.

[15] Az ügyész álláspontja szerint a törzsvásárlói pontgyűjtő kártya a Btk. 459. § (1) bekezdés 19. pontjában meghatározott készpénz-helyettesítő fizetési eszköz fogalmának nem felel meg, így annak elvétele bűncselekményt nem valósít meg.

[16] Az ügyész indítványozta, hogy a Kúria a megtámadott határozatot változtassa meg, az I. rendű terheltet a társtettesként elkövetett készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétsége alól bűncselekmény hiányában mentse fel, a vele szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapítsa meg, egyebekben az I. rendű terhelt tekintetében hatályában tartsa fenn.

[17] Az I. rendű terhelt felülvizsgálati indítványa a következő szerint alapos.

[18] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozattal szembeni jogi – és nem pedig ténybeli – kifogás lehetőségét biztosítja. A Be. 648. § a)-d) pontjában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokból vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

[19] Kétségtelen, hogy a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja alapján felülvizsgálatnak van helye, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt, illetve a Btk. más szabályának megsértésével szabott ki törvénysértő büntetést.

[20] A Be. 659. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó. A jogkövetkeztetések helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.

[21] Nem sértett törvényt az eljáró bíróság, amikor az I. rendű terhelt bűnösségét társtettesként elkövetett rablás büntetében [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont I. fordulat] és társtettesként elkövetett okirattal visszaélés vétségében [Btk. 346. § (1) bekezdés c) pont I. fordulat] megállapította, és törvényes a cselekmény minősítése is. Ami a cselekmény jogi minősítését illeti, az a következő.

[22] A Btk. 365. § (1) bekezdése szerint rablást követ el, aki idegen dolgot jogtalan eltulajdonítás végett úgy vesz el másától, hogy evégből

a) valaki ellen erőszakot, illetve az élet vagy a testi épség elleni közvetlen fenyegetést alkalmaz, vagy

b) öntudatlan vagy védekezésre képtelen állapotba helyezi.

[23] Jelen ügyben – értelemszerűen – az a) pont I. fordulatnak van jelentősége, fenyegetés nem történt (az I. rendű terhelt szó nélkül, rögtönösen cselekedett), és a sértett öntudatlan, vagy védekezésre képtelen állapotba helyezéséről sincs szó.

[24] A rablás összetett bűncselekmény, egyrészt vagyon, másrészt személy elleni bűncselekmény. Az elkövető számára idegen dolog jogtalan eltulajdonítása a lopáshoz képest akként történik, hogy a másától elvétel végett személy elleni erőszakos cselekményt is elkövet, azaz az elvétel módja az, amely a rablást megkülönbözteti a lopástól.

[25] Az erőszak – értelemszerűen – fizikai ráhatást, támadást jelent. Rablás esetében pedig az erőszak fogalmán az a magatartás értendő, amely a sértett személye ellen irányul, és annak ellenállását fizikailag küzdi le.

[26] Az erőszak akkor dolog elleni – s ekként nem esik a rablási erőszak fogalma alá –, ha közvetlenül az elvenni kívánt dolog ellen irányul. Ha azonban az egyébként kezdetben dolog elleni erőszak már a sértett ellenállásának megtörését, leküzdését vagy egyben azt is szolgálja, és ezt követi az elvétel, akkor rablási erőszokról van szó.

[27] Ilyenkor, bár nem jön létre közvetlen testi érintkezés az elkövető és a sértett között, az elkövető dologra gyakorolt magatartása egyben – a dolog révén – közvetlenül a megtámadott személy testére is fizikai ráhatást valósít meg. Ez esetben tehát – az egyidejűség folytán – az erőszak nem csupán a dologra, hanem közvetlenül a sértett személyére, vagy arra is irányul.

[28] A sértett ellenszegülése esetében ugyanis az eltulajdonítani szándékolt dolog már nem csupán a terhelt által kifejtett erőszakot, hanem egyidejűleg a sértett ellenállását is közvetíti, amit a terhelt nyilvánvalóan észlel. Ehhez képest, ha folytatja addigi magatartását, akkor tudatában van, hogy az már nem, vagy nem csak a dolog megragadása és elmozdítása (elvétele), hanem a sértett ellenállásának leküzdése. Ekként fizikai ráhatása közvetlenül a sértett személye – élete vagy testi épsége – ellen irányul. Rángató, megrántó magatartása, már nem csupán a dolog ellen irányul, hanem egyben a sértettet lerántja.

[29] A következetes ítélkezési gyakorlat szerint a támadás, az erőszak vis absoluta jellege nem a védekezés eredményességének vagy eredménytelenségének a függvénye, azaz az erőszaknak nem önmagában, hanem a sértetthez való viszonylatában kell vis absolutának lennie (BH 292/2019., Bfv.III.800/2010/8.).

[30] Az irányadó tényállás a következőket rögzíti:

– az I. rendű terhelt a II. rendű terhelttel 2017. december 3-án reggel 7 óra 45 perc körüli időben gyalogosan haladt a kereszteződésében lévő körforgalom irányából a piac felé, amikor felfigyeltek a 63 éves sértettre,

– a terheltek észlelték, hogy a sértett jobb vállán egy táskát, a bal kezében pedig egy szatyrot van, és feltételezték, hogy azokban készpénz vagy egyéb értékesíthető tárgy található,

– a terheltek könnyű prédának gondolták az alacsony termetű és vékony testalkatú asszonyt, ezért elhatározták, hogy megtámadják a sértettet, elveszik a nála lévő táskát és szatyrot,

– amikor a terheltek a sértetthez értek, hirtelen közrefogták, az I. rendű terhelt határozott mozdulattal megragadta a sértettnél lévő válltáskát és szatyrot, azokat megrántotta olyan erővel, hogy a sértett a földre zuhant,

– a sértett a szatyorba kapaszkodva még megpróbálta menteni az értékeit, de az I. rendű terhelt a testi erőfölényét kihasználva magával ragadta a táskát és a szatyrot, majd sietősen elmenekültek.

[31] Az irányadó tényállás alapján kétségtelen, hogy az I. rendű terhelt magatartásának célja a sértett táskájának és szatyrának az eltulajdonítása volt.

[32] Az I. rendű terhelt előbb megragadta a sértett vállán lévő táskát és a kézben tartott szatyrárt, majd azokat olyan erővel rántotta meg, hogy a sértett a földre zuhant. Az I. rendű terhelt megrántó magatartásával kifejtett erő tehát kibillentette a sértettet az egyensúlyából, elvesztette fizikai uralmát önmaga fölött, elesett.

[33] A terhelt magatartása azonban éppen azért maradt először eredménytelenül, mert a sértett ellenállásába ütközött. A sértett ugyanis a szatyorba kapaszkodva próbálta menteni az értékeit. Ehhez képest a táska megszerzése végett a sértett ellenállását is le kellett küzdeni, amit az I. rendű terhelt tudata átfogott, mivel erőfölényét kihasználva magával ragadta a táskát és a szatyrot.

[34] Kétségtelen, hogy a rabláshoz megkívánt (személy elleni) erőszak mértéke szempontjából nem elégséges az akaratot hajlító hatás. A rablási erőszaknak a sértett akarata megtörésére, illetve védekezése, ellenállása leküzdésére kell alkalmasnak lennie. Ennek (vagyis a vis abszolútának) azonban nincs objektív, abszolút mértéke; amellett, hogy az akaratot hajlító erőszak nem elégséges, nem elvárás az akaratot teljesen megsemmisítő erőszak.

[35] Rablási erőszak kapcsán elvárás az, hogy legalább általában véve alkalmas legyen a sértett ellenállásának leküzdésére. Nem hagyható figyelmen kívül jelen ügyben a gyengébb nemhez tartozó, 63 éves, alacsony és vékony testalkatú sértettel szembeni elkövetés. Ezen – az I. rendű terhelt adottságaihoz mérten az elkövetés szempontjából előnyös, azt nyilvánvalóan könnyítő – körülmények kiválasztása pedig értelemszerűen mindig az elkövetőn, a támadón múlik.

[36] A rablás kapcsán az alkalmazott személy elleni erőszak intenzitása vizsgálatának csak abból a szempontból van jelentősége, hogy az erőszak alkalmas volt-e általában véve az ellenállás megtörésére, és valóban az elvétel célzata mozgatta-e. Ez jelen ügyben nem volt kérdéses. Az I. rendű terhelt magatartásának következtében a sértett egyensúlyát veszítve a földre esett, ahol még próbált kapaszkodni a táskába és a szatyorba. A sértett földre zuhanása – azon túlmenően, hogy közvetlen testi épség elleni erőszak – egyben azt is jelenti, hogy az I. rendű terhelt fizikai ráhatása a sértett akaratát nem csupán hajlította, hanem megtörte. A földön fekvő sértett mozgását – nyilvánvalóan – az I. rendű terhelt uralta. Mindezek alapján a rabláshoz megkívánt célú, mivoltú és mértékű erőszakot a sértett személyére közvetlenül, akaratlagosan alkalmazta az I. rendű terhelt, s ezáltal szerezte meg a sértett táskáját és szatyrárt.

[37] Nem sértett tehát törvényt az eljáró bíróság, amikor az I. rendű terhelt büntetőjogi felelősségét társtettesként elkövetett rablás büntetében [Btk. 365. § (1) bekezdés a) I. fordulat] megállapította, és törvényes a cselekmény minősítése is.

[38] Az indítvány kifogásolta az okirattal visszaélés vétsége kapcsán azt, hogy az okiratokat csupán rövid ideig tartotta birtokában, azokat rögtön a megszerzést követően az I. rendű terhelte egy kukába dobta.

[39] A Btk. 370. § (2) bekezdés b) pont be) alpontja szerint a lopás bűncselekményének minősítő körülménye, ha egy vagy több közokirat, magánokirat vagy készpénz-helyettesítő fizetési eszköz egyidejű elvételével valósul meg.

[40] A Btk. 365. § (1) bekezdése szerinti rablás ilyen minősítő körülményt nem tartalmaz, a közokirat, magánokirat vagy készpénz-helyettesítő fizetési eszköz egyidejű elvétele során törvényi egység nem keletkezik.

[41] Ennek kapcsán a Kúria rámutat a következőkre.

[42] A rablás elkövetési tárgya ugyanúgy, mint a lopásnál, idegen dolog. Ugyanakkor a dolog értéke rablás esetében – a jelentős, illetve különösen nagy vagy ezt meghaladó érték esetét kivéve – közömbös, jelentősége az elvétel módjának van.

[43] Ehhez képest, amennyiben az elvétel egyidejűleg okiratra nézve is megvalósul, úgy vizsgálni kell az elkövetésben megnyilvánuló cselekmény tényállásszerűségét.

[44] Okirat esetében az elvétel önmagában ténylegesen még nem jelent megszerzést, a közokirat megszerzéséhez az is szükséges, hogy a legalább eshetőleges szándékkal elvett közokiratot az elkövető viszonylag tartósan birtokolja.

[45] A Btk. korábbi – 2014. május 2. napját megelőző – 346. §-a törvényi tényállásának megszövegezéséből következően az akkori bírói gyakorlat szerint, amennyiben az elkövető a lopott táskával, tárcával együtt az abban szokásosan elhelyezett közokiratokat is – akár meggyőződve azok létéről, akár nem – elvette, azonban azok birtoklásával rövid időn belül, a sértetthez történő visszajutást lehetővé tévő módon felhagyott, a megszerzésre irányuló, legalább eshetőleges szándék nem volt megállapítható.

[46] Ugyanakkor a jelen cselekmény elkövetése idején – 2017. december 3. napján – hatályos Btk. 346. § (1) bekezdés c) pontja már nem a megszerzést tartalmazza elkövetői magatartásként, hanem a jogtalan elvételt, így a két fogalom közötti különbség közömbös.

[47] Jelen esetben az okirattal visszaélés bűncselekménye a sértett táskájában lévő közokiratok (személyi igazolvány, laccím kártya, adóazonosító jelről kiállított igazolvány, TAJ-kártya, pedagógus igazolvány, hatósági bizonyítvány) elvételével befejezetté vált függetlenül attól, hogy mi lett az okiratok további, későbbi sorsa.

[48] A rablás esetén az okirattal visszaélés – ellentétben a lopással – önálló bűncselekményt valósít meg.

[49] Bűncselekmény-halmazat jön létre ugyanis, ha az elkövető egy vagy több cselekménye több bűncselekményt valósít meg, és azokat egy eljárásban bírálják el; valódi, heterogén alaki halmazat jön létre, amikor az elkövető egyetlen magatartással különböző bűncselekményeket valósít meg.

[50] Jelen ügyben erről van szó.

[51] Nem sértett törvényt tehát az eljáró bíróság, amikor az I. rendű terhelt büntetőjogi felelősségét a rablással bűnhalmazatban okirattal visszaélés vétségében is megállapította [Btk. 346. § (1) bekezdés c) pont I. fordulat], és törvényes e cselekmény minősítése is.

[52] A készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségét érintő kifogás – amint arra a Legfőbb Ügyészség átiratában utalt – alapos.

[53] A jogerős tényállás szerint a sértett táskájában volt 3 db törzsvásárlói pontgyűjtő kártya is, melyekkel a pontok levonása esetén vásárolni lehet.

[54] A Btk. 459. § 19. pontja szerint készpénz-helyettesítő fizetési eszköz a hitelintézetekről szóló törvényben meghatározott készpénz-helyettesítő fizetési eszköz és a forgatható utalvány, a kincstári kártya, az utazási csekk, a kifizetőt terhelő adó mellett vagy adómentesen adható, korlátozott körű áruk vagy szolgáltatások ellenértékének kiegyenlítése céljából törvény alapján kibocsátott utalvány és a váltó, feltéve, hogy kivitelezése, kódolása vagy a rajta lévő aláírás folytán a másolás, a meghamisítás vagy a jogosulatlan felhasználás ellen védett.

[55] A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény 6. § (1) 55. pontja szerint készpénz-helyettesítő fizetési eszköz:

a) a csekk,

b) az elektronikus pénz,

c) a pénzforgalmi szolgáltató és az ügyfél közötti keretszerződésben meghatározott olyan személyre szabott dolog vagy eljárás, amely lehetővé teszi az ügyfél számára a fizetési megbízás megtételét.

[56] Ehhez képest a törzsvásárlói pontgyűjtő kártya nem felel meg a fentiek szerinti törvényi előfeltételeknek, így az nem minősül készpénz-helyettesítő fizetési eszköznek.

[57] Következésképpen a készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségében a bűnösség megállapítása törvénysértő.

[58] Ezért a Kúria az Ózdi Járásbíróság 11.B.70/2018/36. számú és a Miskolci Törvényszék 7.Bf.805/2018/13. számú ítéletét az I. rendű terhelt tekintetében megváltoztatta annyiban, hogy az I. rendű terheltet felmentette a társtettesként elkövetett készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségének vádja alól [Btk. 393. § (1) bekezdés a) pont].

[59] Az I. rendű terhelttel szemben kiszabható büntetés 2 évtől 11 évig terjedő szabadságvesztés. Erre tekintettel – a bűnösségi kör szűkülése ellenére – az eljáró bíróság által alkalmazott, középérték alatt meghatározott 6 év szabadságvesztés – miként a közügyektől eltiltás – nem törvénysértő.

[60] A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata azonban nem felel meg az anyagi jogi rendelkezéseknek. Az elsőfokú bíróság az I. rendű terhelt rablási cselekményét a Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont I. fordulataba ütköző és a (3) bekezdés g) pontja szerint minősítette.

[61] A Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad) alpont VIII. fordulata alapján a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata fegyház, ha a három évi vagy ennél hosszabb tartamú szabadságvesztést a rablás súlyosabban minősülő esetei [Btk. 365. § (3)-(4) bekezdés] miatt szabták ki. Az elsőfokú bíróság a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát ennek megfelelően fegyházban állapította meg. A másodfokú bíróság az I. rendű terhelt tekintetében az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és a rablási cselekményt a Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont I. fordulata szerint minősítette. Az enyhébb minősítésre figyelemmel enyhítette a szabadságvesztés tartamát, azonban a végrehajtási fokozatot elmulasztotta a törvénynek megfelelően megváltoztatni.

[62] Ezért a Kúria a kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja szerint börtönben határozta meg.

[63] Az indítványozó sérelmezte, hogy a bíróság elrendelte az Ózdi Járásbíróság 2010. április 6-án jogerős 6.B.485/2009/8. számú ítéletével kiszabott és 3 évi próbaidőre felfüggesztett 10 hónap börtönbüntetés végrehajtását. Álláspontja szerint ezen büntetés végrehajthatósága elévült.

[64] A Be. 650. § (1) bekezdés c) pontja szerint nincs helye felülvizsgálatnak, ha a törvénysértés egyszerűsített felülvizsgálati eljárás lefolytatása útján orvosolható.

[65] A Be. 671. § 2. pontja alapján egyszerűsített felülvizsgálati eljárás lefolytatásának van helye, ha a bíróság az alapügyben a törvény kötelező rendelkezése ellenére nem rendelkezett, vagy nem a törvénynek megfelelően rendelkezett a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés Btk. 87. § b) pontja alapján történő végrehajtásának elrendeléséről.

[66] Ekként az indítvány próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelését vitató része nem képezheti felülvizsgálat tárgyát, az törvényben kizárt.

[67] Az indítvány kifogásolta Polák Gábor tanúvallomásának, és az I. rendű terhelt javára szóló enyhítő körülmények mikénti értékelését.

[68] A bíróság mérlegelési jogkörébe tartozik, hogy konkrét ügyben, illetve az adott terhelt esetében mit tekint enyhítő vagy súlyosító körülménynek, s azt miként értékeli.

[69] A Be. 659. § (1) bekezdéséből következően anyagi jogi felülvizsgálat tárgyát a bíróság bizonyítékokat mérlegelő tevékenysége (így sem a tanúvallomás, sem a büntetéskiszabási tényezők értékelése) nem képezheti, így felülvizsgálatban az sem támadható, illetve vizsgálható, hogy az eljáró bíróság miként értékelte a tanúvallomást, és a büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményeket miként vette figyelembe.

[70] Ekként a Kúria – miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a Be. 662. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel a felülvizsgálattal megtámadott határozatot megváltoztatta, és a Be. 566. § (1) bekezdés a) pontja alapján az I. rendű terheltet felmentette a társtettesként elkövetett készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségének vádjáról, a kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja szerint börtönben határozta meg, a Btk. 92/B. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a már végrehajtott szabadságvesztés büntetés beszámításáról. Egyebekben a megtámadott határozatot az I. rendű terhelt tekintetében a Be. 662. § (1) bekezdés a) pontja alapján hatályában fenntartotta.

IV.

[71] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[72] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 652. § (7) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. Az ugyanazon jogosult által ismételt előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételt előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja [Be. 656. § (4) bekezdés].

Budapest, 2021. május 14.

Molnár Ferencné dr. s.k. a tanács elnöke, Dr. Varga Eszter s.k. előadó bíró, Dr. Márki Zoltán s.k. bíró

Kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző